

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

16 113261/F/ 07 08
PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România
Telefon: (+40-21) 313.25.31; Fax: (+40-21) 312.54.80
Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.1261A/2016

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICTIONALĂ
6544
NR. 08 JUL 2016

Domnului
Florin IORDACHE
Președintele interimar al Camerei Deputaților

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(3) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de Guvernul României referitoare la neconstituționalitatea prevederilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici..

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 1 septembrie 2016, ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 14 septembrie 2016.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

Președinte interimar,
Prof. univ. dr. Valer DORNEANU

Guvernul României

Prim-ministru

Nr.

București

DOMNULUI PREȘEDINTE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE
Prof.univ.dr. VALER DORNEANU

În conformitate cu dispozițiile art.15 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, vă transmitem, alăturat, sesizarea Guvernului României, în vederea exercitării controlului prealabil de constituționalitate a **dispozițiilor proiectului de lege pentru modificarea Legii nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.**

Cu ocazia dezbaterilor din cadrul Plenului Camerei Deputaților, camera decizională, din data de 22 iunie a.c., a fost adoptat Raportul comun asupra proiectului de lege pentru modificarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.

Unul dintre amendamentele adoptate la acest proiect de lege vizează reglementarea acordării, pentru personalul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici (A.N.F.P.), inclusiv demnitarilor, a unui spor pentru risc și suprasolicitare neuropsihică de 50%, aplicat la salariul de bază lunar, care face parte din acesta și care constituie bază de calcul pentru sporuri și alte drepturi care se acordă în raport de salariul de bază.

Precizăm că, începând cu 1 ianuarie 2011, salarizarea personalului din sectorul bugetar este reglementată de Legea-cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, iar de la această dată drepturile salariale ale personalului din sectorul bugetar sunt și rămân în mod exclusiv cele prevăzute de această lege.

Menționăm că Legea - cadru nr.284/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și legea anuală de salarizare, nu reglementează posibilitatea acordării sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică de 50% pentru personalul A.N.F.P., acesta constituind un drept salarial nou.

Acordarea sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică de 50% pentru personalul A.N.F.P., determină un impact financiar suplimentar asupra cheltuielilor

de personal aprobate în bugetul instituției pe anul 2016 de cca.1,89 milioane lei (5 luni), comparativ cu 8,85 milioane lei prevederile aprobate pe anul 2016 la titlul "Cheltuieli de personal".

În opinia noastră, introducerea în cadrul Legii nr.188/1999, cu modificările și completările ulterioare, a unei reglementări prin care numai personalul A.N.F.P. să beneficieze de un spor de 50%, constituie o măsură cu caracter discriminatoriu față de personalul celorlalte autorități și instituții publice, care va crea premisele unor solicitări similare din partea celorlalte autorități și instituții publice, precum și acțiuni în instanță din partea funcționarilor publici pentru acordarea acestui spor.

De asemenea, considerăm că nu este justificată necesitatea acordării unei astfel de majorări salariale pentru întreg personalul A.N.F.P., în condițiile în care nu este definită activitatea specifică ce presupune acordarea unor drepturi salariale suplimentare.

Din datele disponibile la nivelul instituției noastre, acordarea unui spor de 50% la salariul de bază pentru întreg personalul încadrat pe funcții publice generează un impact suplimentar asupra cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat de cca.3,4 miliarde lei anual.

Supunem atenției faptul că, pe lângă caracterul discriminatoriu al unei astfel de măsuri, în opinia noastră, nu sunt respectate nici prevederile art.138 alin.(5) din Constituția României, republicată, potrivit căreia nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare.

De altfel, în deciziile Curții Constituționale se arată constant că "stabilirea sursei de finanțare și insuficiența resurselor financiare, din sursa astfel stabilită, sunt două aspecte diferite: primul aspect este legat de imperativele art.138 alin. (5) din Constituție, iar al doilea nu are caracter constituțional, fiind o problemă exclusiv de oportunitate politică, ce privește, în esență, relațiile dintre Parlament și Guvern" (Decizia nr.1358/2010).

Or, în ce privește primul aspect, se poate observa că, prin neindicarea surselor de finanțare în propunerilor legislative menționate, asupra acestora planează un viciu de neconstituționalitate.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea art.138 alin.(5) din Constituție, apreciem că are relevanță jurisprudența constantă a Curții Constituționale care, prin decizii anterioare, a statuat necesitatea ca inițiativa legislativă să conțină informații referitoare la efectele financiare asupra bugetului general consolidat, și anume la modificări ale cheltuielilor bugetare, precum și la calculele privind fundamentarea acestor modificări.

Avem în vedere cel puțin trei decizii ale Curții Constituționale (nr.1354/2010, nr.1358/2010, nr.1360/2010), în cadrul cărora Curtea a analizat și s-a pronunțat asupra conținutului art.138 alin.(5) din Constituție, reținându-se faptul că, în măsura în care actul normativ este însoțit de informații referitoare la

efectele financiare asupra bugetului general consolidat, sunt îndeplinite condițiile de natura constituțională pentru adoptarea aceluși act.

Per a contrario, ori de câte ori o astfel de analiză nu însoțește o inițiativă legislativă, suntem în situația nerespectării prevederilor constituționale mai sus menționate.

Analiza Curții, în cazurile prezentate (ex. pct.2 din motivarea Deciziei nr.1358/2010) arată că: ***"(...) obligativitatea indicării sursei de finanțare pentru aprobarea cheltuielilor bugetare, prevăzută de art.138 alin.(5) din Constituție, constituie un aspect distinct față de cel al lipsei fondurilor pentru susținerea finanțării din punct de vedere bugetar.***

Astfel, prin Decizia nr.1093 din 15 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.711 din 20 octombrie 2008, Curtea Constituțională a reținut că stabilirea sursei de finanțare și insuficiența resurselor financiare din sursa astfel stabilită sunt două aspecte diferite: primul aspect este legat de imperativele art.138 alin.(5) din Constituție, iar al doilea nu are caracter constituțional, fiind o problemă exclusiv de oportunitate politică, ce privește, în esență, relațiile dintre Parlament și Guvern.

Totodată, dacă s-ar reține că lipsa precizării exprese a sursei de finanțare presupune, implicit, inexistența sursei de finanțare, aceasta ar echivala cu o prezumție fără suport constituțional, ceea ce este inadmisibil. Prin Decizia nr.515 din 24 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1195 din 14 decembrie 2004, Curtea a statuat că finanțarea cheltuielilor bugetare se face din surse financiare alocate în buget și că majorarea unor cheltuieli se finanțează fie prin suplimentarea alocațiilor bugetare din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, fie prin rectificare bugetară.

De asemenea, Curtea reține că, în cadrul raporturilor constituționale dintre Guvern și Parlament, problemele referitoare la fundamentarea și susținerea unor reglementări în diferite domenii de activitate, cu implicații financiare profunde, au o semnificație aparte."

În același sens, art.15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare dispune ca *"în cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative/măsuri/politici a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, se va întocmi o fișă financiară, care va respecta condițiile prevăzute de Legea nr. 69/2010. În această fișă se înscriu efectele financiare asupra bugetului general consolidat, care trebuie să aibă în vedere:*

a) schimbările anticipate în veniturile și cheltuielile bugetare pentru anul curent și următorii 4 ani;

b) estimări privind eşalonarea creditelor bugetare şi a creditelor de angajament, în cazul acţiunilor anuale şi multianuale care conduc la majorarea cheltuielilor;

c) măsurile avute în vedere pentru acoperirea majorării cheltuielilor sau a minusului de venituri, pentru a nu influenţa deficitul bugetar.

(3) După depunerea proiectului legii bugetare anuale la Parlament pot fi aprobate acte normative/măsuripolitici numai în condiţiile prevederilor alin.(1), dar cu precizarea surselor de acoperire a diminuării veniturilor sau a majorării cheltuielilor bugetare, aferente exerciţiului bugetar pentru care s-a elaborat bugetul."

Prin urmare, impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât şi pe termen lung, trebuie să conţină informaţii referitoare la efectele financiare asupra bugetului general consolidat, şi anume la modificări ale cheltuielilor bugetare, precum şi la calculele privind fundamentarea acestor modificări.

Astfel, deşi prin măsura instituită prin iniţiativa legislativă menţionată se majorează cheltuielile bugetare, la adoptarea acesteia nu s-a ținut cont de obligaţiile instituite prin legea mai sus amintită.

Atenţionăm asupra faptului că pentru anul 2016 este estimat un deficit bugetar ESA de 2,95% din PIB, iar pentru anul 2017 de 2,89% din PIB, sub plafonul de 3% din PIB permis de regulile europene privind deficitul ESA.

Aşadar, există riscul ca impactul suplimentar generat de aplicarea acestei măsuri să nu poată fi acoperit din bugetul aprobat, ceea ce creează premisele unui dezechilibru bugetar, cu consecinţa nerespectării nivelului deficitului bugetar prevăzut în Tratatul de la Maastricht privind Uniunea Europeană şi care atrage declanşarea procedurii de deficit excesiv.

Cu stimă,

Prim-ministru,

DACIAN JULIEN CIOLOŞ

